

WYROK
W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 lipca 2018 r.

Sąd Rejonowy dla Krakowa - Nowej Huty w Krakowie IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Wioletta Niepsuj

Protokolant: protokolant sądowy Kaja Kajtowska

po rozpoznaniu w dniu 4 lipca 2018 r. w Krakowie

na rozprawie

sprawy z powództwa Tadeusza Lesiaka

przeciwko Instytutowi Fizyki Jądrowej im. Henryka Niewodniczańskiego Polskiej Akademii Nauk w Krakowie

o zapłatę

- I. zasądza od pozwanego Instytutu Fizyki Jądrowej im. Henryka Niewodniczańskiego Polskiej Akademii Nauk w Krakowie na rzecz powoda Tadeusza Lesiaka kwotę 12 858,49 zł (dwanaście tysięcy osiemset pięćdziesiąt osiem złotych 49/100) tytułem wynagrodzenia za pracę;
- II. nie obciąża pozwanego kosztami procesu.

Na oryginale właściwe podpisy
Zgodność z oryginałem stwierdza

Kaja Kajtowska
Protokolant

Uzasadnienie

Powód wniósł przeciwko Instytutowi Fizyki Jądrowej im. Henryka Niewodniczańskiego Polskiej Akademii Nauk w Krakowie o zapłatę kwoty 12.858,49 zł tytułem nagrody rocznej za 2016r., której mu odmówiono ze względu na niejasności interpretacyjne przepisów ustawy z dnia 3 marca 2000 r. o wynagradzaniu osób kierujących niektórymi podmiotami prawnymi. W uzasadnieniu powód podniósł również, że przepisy tej ustawy w ogóle nie powinny mieć do niego zastosowania, jeśli chodzi o okres do objęcia funkcji zastępcy dyrektora, ponieważ za ten okres powód spełnił określone w regulaminie przesłanki do wypłaty nagrody rocznej. Świadczenie za okres do 25 września 2016 r. powinno zostać naliczone proporcjonalnie w wysokości 9.566,67 zł. Jednak w ocenie powoda należy mu się nagroda w pełnej wysokości, ze względu na dualizm jego zatrudnienia, nie tylko jako osoby zarządzającej zakładem, ale jako pracownika naukowego. Zatem za 2016 r. należy mu się nagroda roczna w pełnej wysokości 12.858,49 zł (k. 38). Dualizm zatrudnienia powoda wynika z powołanych przez niego przepisów ustawy o PAN i statutu IFJ PAN oraz jest uzasadniony specyfiką Polskiej Akademii Nauk i jej Instytutów. Podniósł, że w stosunku do niego nie ma zastosowania ograniczenie wynikające z art. 7 ustawy z dnia 3 marca 2000 r. o wynagradzaniu osób kierujących niektórymi podmiotami prawnymi, ponieważ fundusz nagród, o którym mowa w art. 85 ust. 2 pkt 4 ustawy o PAN, stanowi odrębną kategorię prawną, niż zakładowy fundusz nagród, o którym mowa w art. 7 ustawy kominowej. W uzasadnieniu swojego stanowiska powód odwołał się do ekspertyzy prawnej sporządzonej przez prof. dr hab. Andrzeja Szumańskiego (k. 30-58).

Pozwany Instytut Fizyki Jądrowej wniósł o oddalenie powództwa w całości. W uzasadnieniu podniósł, że od 26 września 2016 r. powód pełni funkcję Zastępcy Dyrektora ds. Naukowych i od tego dnia przysługuje mu wynagrodzenie składające się z wynagrodzenia z tytułu zatrudnienia na stanowisku profesora zwyczajnego, dodatku za wysługę lat, dodatku z tytułu pełnienia funkcji Zastępcy Dyrektora ds. Naukowych, inne świadczenia dodatkowe zgodnie z ustawą z 3 marca 2000r. o wynagradzaniu osób kierujących niektórymi podmiotami prawnymi i aktów wykonawczych. Za okres od 26 września 2016 r. powodowi przysługują świadczenia dodatkowe zgodnie przepisami ustawy kominowej. Powód nie jest uprawniony do nagrody rocznej wg postanowień regulaminu wynagradzania pracowników IFJ PAN za okres pełnienia funkcji Zastępcy Dyrektora IFJ. Pozwany przyznał, że powód od dnia 26 września 2016 r. wykonuje obowiązki pracownika naukowego i osoby zarządzającej pozwanym, co świadczy o dualizmie zatrudnienia powoda. Pozwany przyznał również, że fundusz nagród z ustawy o PAN nie jest zakładowym funduszem nagród z ustawy kominowej. Jeśli chodzi o okres do dnia 25 września 2016 r. pozwany przyznał, że do powoda mają zastosowanie przepisy regulaminu wynagradzania IFJ PAN, ale ze względu na wynik audytu, w czasie którego kontrolujący zakwestionowali wypłatę dla powoda w październiku 2016 r. premii uznaniowej przyznanej przed 26 września 2016 r., wnosi o oddalenie powództwa również w tej części.

Sąd ustalił, co następuje

Stan faktyczny sprawy jest bezsporny, wynika z oświadczeń stron i dokumentów złożonych do akt sprawy.

Instytut Fizyki Jądrowej im. Henryka Niewodniczańskiego Polskiej Akademii Nauk w Krakowie jest instytutem naukowym Polskiej Akademii Nauk. Zgodnie z § 5 Statutu, przedmiotem działania Instytutu jest prowadzenie badań naukowych w zakresie nauk fizycznych i pokrewnych oraz upowszechnianie tych badań. Przepis § 6 Statutu stanowi, że do zadań Instytutu należy

w szczególności prowadzenie prac badawczych w zakresie fizyki, prowadzenie prac rozwojowych i wdrażanie wyników tych badań do gospodarki, kształcenie pracowników naukowych i specjalistów o szczególnych kwalifikacjach, współpraca z krajowymi i zagranicznymi uczelniami, instytutami badawczymi (k. 98-119).

Powód prof. dr hab. Tadeusz Lesiak jest zatrudniony w Instytucie Fizyki Jądrowej im. Henryka Niewodniczańskiego Polskiej Akademii Nauk w Krakowie na podstawie umowy o pracę od 1986 r., od 1 października 2010 r. został mianowany na stanowisko profesora zwyczajnego w IFJ.

Zgodnie z § 3 pkt 1 regulaminu wynagradzania pracowników IFJ im. Henryka Niewodniczańskiego PAN pracownikom przysługuje wynagrodzenie za pracę, w tym wynagrodzenie zasadnicze oraz dodatkowe składniki wynagrodzenia, w tym m.in. dodatek stażowy, nagroda jubileuszowa oraz mogą być przyznane m.in. nagroda roczna (k. 6, 10-13). Przepis § 10 regulaminu wynagradzania stanowi, że pracownik ma prawo do nagrody z funduszu nagród utworzonego zgodnie z zasadami określonymi w art. 85 ust. 3 pkt 6 ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o Polskiej Akademii Nauk (Dz.U.96, poz. 619). Powołany przepis regulaminu wynagradzania stanowi, że pracownik nabywa prawo do nagrody rocznej w pełnej wysokości po przepracowaniu w Instytucie całego roku kalendarzowego, a pracownik, który nie przepracował w Instytucie całego roku kalendarzowego, nabywa prawo do nagrody rocznej w wysokości proporcjonalnej do okresu przepracowanego pod warunkiem, że okres ten wynosi co najmniej 6 miesięcy.

Od 26 września 2016 r. powód objął funkcję Zastępcy Dyrektora ds. Naukowych, w ramach której sprawuje stały nadzór nad działalnością naukową i organizacyjną wskazanych przez Dyrektora oddziałów naukowych i innych komórek organizacyjnych Instytutu, uczestniczy w opracowywaniu rocznych i wieloletnich planów naukowych, organizacji i nadzorowaniu współpracy z instytucjami krajowymi i zagranicznymi oraz w przygotowaniu i koordynacji projektów naukowych o szczególnym znaczeniu dla Instytutu (§ 11 pkt 1 Statutu IFJ PAN, k. 118-119).

Nagroda roczna jest wypłacana w lipcu kolejnego roku, po zatwierdzeniu przez prezesa PAN sprawozdania za rok, za który nagroda jest należna.

Powód zwrócił się do Dyrektora Instytutu o wypłatę nagrody rocznej w wysokości proporcjonalnej, za okres do dnia poprzedzającego objęcie funkcji Zastępcy Dyrektora ds. Naukowych w IFJ PAN (k. 29). Dyrektor po zasięgnięciu opinii prawnika, nie wypłacił nagrody, powołując się na niejasności interpretacyjne dotyczące stosowania przepisów ustawy z dnia 3 marca 2000 r. o wynagrodzeniu osób kierujących niektórymi podmiotami prawnymi w odniesieniu do pracowników instytutów naukowych PAN (k. 30).

Płaca zasadnicza powoda za sporny okres wynosiła 9.000 zł lutego 2016 r. oraz 10.000 zł od marca 2016 r. (k. 87).

Wysokość nagrody rocznej należnej za okres do objęcia funkcji zastępcy dyrektora Instytutu, tj. za okres od 1 stycznia do 25 września 2016 r. wyniosła 9.829,08 zł (k. 28), a za cały rok 12.858,49 zł.

Sąd zważył, co następuje

Powództwo jest zasadne.

Brak jest jakichkolwiek podstaw prawnych do kwestionowania zasadności wypłaty nagrody rocznej dla powoda za 2016 r. za okres do 25 września 2016 r. Ponad wszelką wątpliwość powód nabył prawo do nagrody rocznej za 2016 r., co najmniej w wysokości proporcjonalnej do okresu przepracowanego do dnia objęcia funkcji zastępcy dyrektora i wypłata nagrody mu się należy. Powód

nie był w tym okresie objęty przepisami ustawy z dnia 3 marca 2000 r. o wynagradzaniu osób kierujących niektórymi podmiotami prawnymi (Dz.U.2017.1222.j.t.). Stanowisko pracodawcy odnośnie nagrody za ten okres jest nieuzasadnione.

Regulamin wynagradzania jest podstawą prawną przyznania nagrody rocznej powodowi również za dalszy okres pracy naukowej w 2016 r., tj. po objęciu funkcji zastępcy dyrektora Instytutu.

Instytut Fizyki Jądrowej PAN stanowi państwową jednostkę organizacyjną, do której stosuje się przepisy ustawy z dnia 3 marca 2000 r. o wynagradzaniu osób kierujących niektórymi podmiotami prawnymi (art. 1 pkt 2 ustawy). Do zastępców dyrektora IFJ PAN ustawa ta ma zastosowanie z mocy art. 2 pkt 2. Zgodnie z przepisem art. 5 ust. 1 ustawy, osobom wymienionym w powołanym art. 2 ustawy, niezależnie od podstawy zatrudnienia, przysługuje wyłącznie wynagrodzenie miesięczne. Przepis ust. 4 art. 5 ustawy definiuje zatrudnienie jako świadczenie pracy lub usług związanych z zarządzaniem. Należy zatem stwierdzić, że przepis art. 5 ust. 1-3 ustawy dotyczy tylko takiej pracy/usług, której przedmiotem jest zarządzanie danym podmiotem.

Tymczasem nagroda roczna jest obligatoryjnym świadczeniem ze stosunku pracy, należnym pracownikom naukowym na podstawie Regulaminu wynagradzania. Podstawą zatrudnienia powoda nie jest akt dotyczący zarządzania Instytutem. Obowiązki zarządzania powód przyjął jedynie w ramach funkcji, a nie stosunku zatrudnienia. Powód jest zatrudniony jako pracownik naukowy na podstawie aktu mianowania i do jego obowiązków należy przede wszystkim prowadzenie działalności naukowej w zakresie fizyki wysokich energii oraz prezentacje wyników w postaci publikacji, na seminariach i konferencjach. Powód obejmując administracyjną, związaną z zarządzaniem Instytutem funkcję zastępcy dyrektora, kontynuował dotychczasową działalność naukową. W tym przejawia się dualizm zatrudnienia powoda. Wobec tego objęcie powoda przepisami ustawy o wynagradzaniu osób kierujących niektórymi podmiotami prawnymi z tytułu objęcia przez niego funkcji Zastępcy Dyrektora ds. Naukowych, nie może pozbawiać go dodatkowych składników wynagrodzenia należnych z tytułu prowadzenia działalności naukowej. Ponadto okolicznością bezsporną jest w sprawie, że przewidziana w regulaminie wynagradzania nagroda z funduszu nagród, nie jest tożsama z przewidzianą w art. 7 powołanej ustawy nagrodą z zakładowego funduszu nagród, tak jak fundusz nagród z ustawy o PAN, nie jest zakładowym funduszem nagród z ustawy kominowej. Nagroda roczna należna na podstawie Regulaminu wynagradzania, nie jest też prowizją od zysku, ani świadczeniem z tytułu udziału w zysku. Nagroda ta nie jest zatem objęta wyłączeniem z art. 7 ustawy kominowej, bez względu na wykaz dozwolonych świadczeń określonych w rozporządzeniu Prezesa Rady Ministrów z dnia 21 stycznia 2003 r. w sprawie szczegółowego wykazu świadczeń dodatkowych, które mogą być przyznawane osobom kierującym niektórymi podmiotami prawnymi oraz tryb ich przyznawania (Dz.U.2003.14.139), które jako akt podustawowy, nie może pozostawać w sprzeczności z przepisami ustawy. Należy mieć również na uwadze, że powód jest pracownikiem instytucji o celach innych, niż zarobkowe. Jak wynika z przepisu § 5 i następnych Statutu, przedmiotem działania Instytutu jest prowadzenie badań naukowych w zakresie nauk fizycznych i pokrewnych oraz upowszechnianie tych badań. Brak jest podstaw prawnych do pozbawienia powoda świadczenia wynikającego z regulaminu wynagradzania, należnego nie z tytułu zarządzania zakładem pracy bądź związanego z udziałem w zysku, lecz należnego z tytułu prowadzenia działalności naukowej, zgodnie z celami statutowymi Instytutu.

Ponadto zgodnie z przepisami § 10 Regulaminu wynagradzania pracownik naukowy ma prawo do nagrody rocznej i nabywa ją w pełnej wysokości po przepracowaniu w Instytucie całego roku kalendarzowego. Jest to zatem świadczenie przysługujące z mocy prawa (przepisów regulaminu

wynagradzania), nie jest zależne od spełnienia innych warunków przez pracownika, ani od uznania pracodawcy (por. też M. Gazda, R. Adamus, Komentarz do art. 7 ustawy o wynagradzaniu osób kierujących niektórymi podmiotami prawnymi, C.H. Beck, 2017, według których jeżeli dane świadczenie wynika z odrębnych przepisów lub aktów o charakterze źródeł prawa pracy (art. 9 k.p.), a jednocześnie przysługuje *ex lege*, to wówczas nie wpisuje się w desygnat świadczenia dodatkowego w rozumieniu ustawy o wynagradzaniu osób kierujących niektórymi podmiotami prawnymi. Jak zasadnie się przyjmuje podstawową cechą świadczenia dodatkowego jest jego przyznanie polegające na jego wykreowaniu przez osobę uprawnioną do takich czynności).

Wraz z objęciem funkcji zastępcy dyrektora, powód nie zaprzestał realizowania celów statutowych Instytutu, tj. nie zaprzestał prowadzenia pracy naukowej, w związku z czym, nabył z mocy przepisów prawa pracy (regulaminu wynagradzania) prawo do należnego mu z tego tytułu świadczenia. Nie jest to świadczenie związane w żaden sposób z zarządzaniem Instytutem, a wyłącznie z wykonywaną pracą naukową. Reasumując, nagroda roczna należna z tytułu pracy naukowej na podstawie regulaminu wynagradzania nie jest świadczeniem objętym ustawą z dnia 3 marca 2000 r. o wynagradzaniu osób kierujących niektórymi podmiotami prawnymi (Dz.U.2017.1222.j.t.).

Analiza sytuacji faktycznej i prawnej wskazuje, że powództwo należało uwzględnić w całości na podstawie przepisów powołanych w treści uzasadnienia.

Sąd nie obciążył pozwanego kosztami procesu na podstawie art. 102 k.p.c.

Na oryginale właściwe podpisy
Zgodność z oryginałem stwierdza

Kaja Kajłowska
Protokolant